

Beste bezoeker,

Als het warm is buiten is het heerlijk om tussen de bomen te kuieren en het deugdoende, verkoelende effect van het bladerdak op te zoeken. Hopelijk blijft de droogte dit jaar binnen de perken want af en toe wat regen is hoogst noodzakelijk om onze collectie op punt te houden. Op de Magnoliaweide komen de Lindes een voor een tot bloei en dat zal je neus geweten hebben. Ook de Magnolia's achteraan op de Magnoliaweide ruiken heerlijk.

Deze fiche brengt je langs 10 markante bomen en struiken in de collectie. Op onderstaande kaart vind je de locatie en een woordje uitleg vind je op de achterzijde. Om de geselecteerde planten gemakkelijk terug te vinden op het terrein kregen ze rode nummerbordjes van 1 tot 10.

Veel ontdekkingsplezier!

1: *Quercus 'Pondaim'*: Deze elegante, compacte, grootbladige eik is een kruising tussen *Quercus pontica* en *Quercus dentata* waarbij deze laatste ook gekend is als Daimyo eik. De naam Pondaim is dus een samenvoegsel van *pontica* en *daimyo*. De stevige bladeren kunnen tot 24 cm lang en 13 cm breed zijn en verkleuren geeloranje tot beige in de herfst. De bladeren vallen net als bij *Quercus dentata* pas af na de winter, net voor de nieuwe bladeren uitlopen. We spreken dan van marcescente bladeren. Dit fenomeen doet zich ook voor bij hagen van Gewone beuk en daarom worden ze ook vaker toegepast dan hagen van Haagbeuk.

2: *Tilia oliveri*: Hoe sierlijk en speels laat deze Linde uit Centraal China zijn zilverachtige bladonderzijden zien als de wind er doorheen waait. De jonge bladeren zijn eetbaar. In juni draagt deze Chinese linde massa's heerlijk geurende witte bloemetjes die per 2 tot 4 bijeen staan. Voor tal van insecten is deze boom een echt nectarbuffet. Opvallend van ver zijn de elegante, bleekgroene schutbladeren aan de basis van de bloeiwijze. De bloemen en de schutbladeren worden gebruikt voor thee. De hangende takken vormen een mooie koepel: leuk om je onder te verstoppen.

3: *Magnolia virginiana* var. *australis*: *Magnolia virginiana* is de typesoort voor het geslacht *Magnolia*: dit wil zeggen dat het de eerste *Magnolia* is die beschreven werd. Hij groeit aan de oostkust van de Verenigde Staten (o.a. Virginia, vandaar zijn soortnaam) en werd in Europa ingevoerd in 1687. *Magnolia virginiana* houdt vrij lang zijn blad maar zijn zuidelijke variëteit *australis* behoudt zijn blad nog beter. De geurende, crèmewitte bloemen zijn vrij klein voor *Magnolia* en ietwat bol. De bladeren zijn blinkend groen aan de bovenkant en blauwgrijs aan de onderzijde.

4: *Rhododendron pachysanthum*: Voor de zachtroze bloemen zijn we nu te laat maar het jonge blad van deze *Rhododendron* uit Taiwan is beslist ook de moeite waard en moet je zeker eens van dichtbij bekijken, omdraaien en zachtjes betasten. Het blad ontluikt harig en met een bruinbeige tot bronsgroene kleur. De beharing aan de onderzijde (indumentum) is erg bleek. Later kleurt het blad donkergroen met een verrassend kaneelkleurig indumentum aan de onderkant.

5: *Itea virginica 'Henry's Garnet'*: *Itea* is Grieks voor Wilg. Linnaeus, die dit geslacht beschreven heeft, vond dat het langwerpige-ovale blad met spitse top wat weg had van Wilg. Het is een bladverliezende struik die in de herfst oranje tot paarsrood verkleurt. Hij bloeit altijd zeer rijkelijk met kleine geurige, witte bloemetjes in lange trossen. De selectie 'Little Henry' wordt slechts 50 cm hoog en is ideaal voor vakbeplanting.

6: *Quercus salicina*: Dat dit een Eik is had je misschien niet meteen door. Het gaat om een zeldzame wintergroene soort uit Japan en Zuid-Korea met lancetvormige bladeren die scherp getand zijn naar de lange spitse top toe. De bladonderzijde van het volwassen blad is blauwgrijs door een wasachtig beschermvliezje. Opvallend zijn de jonge blaadjes die brons tot paarskleurig ontluiken en mooi contrasteren met de oudere, donkergroene bladeren.

7: *Cornus hongkongensis*: Wow! Wat een rijkelijke bloei en wat een mooie nieuwe bladeren! Het wintergroene blad van deze *Cornus* uit zuidoost Azië is een beetje leerachtig en ontluikt paarsrood. Vier brede, omgekeerd eironde bracteeën omsluiten het centraal bloemhoofdje met minuscule bloemetjes. Het geheel staat parmantig rechtop op 10 cm lange steeltjes. De bracteeën zijn aanvankelijk wit en verkleuren later roze. Hij staat graag wat beschermt.

8: Artoispaviljoen: De naam verwijst naar de familie Artois, de vroegere eigenaars van het domein van Wespelaar. Het gebouw is geïnspireerd op het oude onthaalpaviljoen dat langs het kanaal Leuven-Mechelen stond. De foto's aan de muur vertellen het verhaal van het ontstaan en de evolutie van het arboretum.

9: *Maackia amurensis*: In de lente ontluikt de *Maackia* met zilveren bladeren en ook de uitbundige zomerbloei is een meerwaarde voor mens en insect. Maar het gezonde, geveerde blad mag er nu toch ook wel zijn. De geslachtsnaam verwijst naar de Russische wetenschapper Robert Maack die de boomsoort ontdekte in 1850. *Amurensis* verwijst naar de streek rond de Amur rivier (grensgebied Rusland – China). De witte tot geelwitte bloemen in rechtopstaande bloemtrossen zijn in trek bij bijen en hommels omwille van nectar en stuifmeel. Na de bloei verschijnen platte peultjes. De bast vertoont vaak een mooi patroon van vervlochten ribbels.

10: *Buddleja albiflora*: Deze Vlinderstruik heeft zeer lange lichtroze bloempluimen (20-45 cm). *Albiflora* verwijst naar de lichte kleur (in tegenstelling tot bijvoorbeeld *Buddleja davidii* die paars tot donkerpaars van kleur is). De struik wordt tot 4 m hoog. De smalle, langwerpige, tegenoverstaande bladeren hebben een lang uitlopende punt en zijn zilverachtig behaard op de onderzijde.